

De jongen houdt van glinsterend wit
dat binnenin een wolkje zit.
Hij huppelt en danst en springt,
tot het dwarrelen begint.

Hij vangt de sneeuw met zijn schep.
De meesjes doen dat met hun bek.
De vlokjes zijn als een witte vacht.
Zo reizen ze mee, door de nacht...

IJspiegels groeien aan het dak,
de jongen schikt ze in een zak.
Die pegels in hun winterjas
lijken net doorschijnend glas.

Koud liggen ze zij aan zij.
Geen straaltje warmte kan erbij,
want de vriezeman houdt de wacht.
Zo reizen ze mee, door de nacht...

Op een tafel liggen wat brood,
zaden, pitten en een noot.
Een meesje fluit zijn mooiste lied,
tot elke noot van kleur verschiet.

De jongen rijgt ze aan een touw.
Hij zingt van rood en geel en blauw -
een doos vol slingers die feest verwacht.
Zo reizen ze mee, door de nacht...

